

عنوان مقاله:

ابعاد تاثیرهای موسیقی در موسیقی درمانی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی معماری، شهرسازی، عمران، هنر و محیط زیست؛ افق های آینده، نگاه به گذشته (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

ندا دهناد - دانشجوی کارشناس ارشد پژوهش هنر، دانشگاه شیراز واحد بین الملل و مربی موسیقی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیضا

مسیح افقه - دانشیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز، گروه آموزشی موسیقی

نازنین دهناد - کارشناس ارشد، معماری، دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

موسیقی مورد استفاده در بسیاری از فرهنگ ها و جوامع است. نداشتن اطلاعات موسیقی ناکافی بین موسیقی درمانان، میتواند خطر درمان مضر و غیر موثری برای بخش کثیری از جمعیت آسیب پذیر این رشته را به همراه داشته باشد. امروزه موسیقی درمانی در شاخه های، پزشکی، روانپزشکی و روان شناسی کاربرد دارد. هدف از این پژوهش، بررسی تاثیرات ابعاد موسیقی و نوع رابطه آن در کاربرد درمانی است. این پژوهش نخست با بهره گیری از مطالعات کتابخانه ای و فیش برداری از اطلاعات مربوطه و سپس به روش توصیفی و تطبیقی انجام پذیرفته است. یافته ها نشان می دهد که قطعات موسیقی به خاطر داشتن عناصر متفاوت موسیقی پاسخ های عاطفی متفاوتی را القاء می کنند، در موسیقی آنچه به عنوان القای هیجانات مطرح می باشد، وابسته به شکل بندی متفاوت عناصر موسیقایی است. هر قطعه موسیقی از دو عنصر فرم و محتوا تشکیل می شود: نخست؛ فرم، که در موسیقی شامل ارکانی چون وزن، ریتم، طنین و یا رنگ صوتی و ضرباهنگ است و دوم؛ محتوا، که دربرگیرندهی فواصل، زیرایی یا همان ملودی و مددگردی است. دو رکن ریتم و ملودی از بنیادی ترین ارکان موسیقی هستند که نوع و ترکیب و تعاملات این دو می تواند بیشترین اثر روان شناختی را در شنونده به جای بگذارند. درنهایت موسیقی درمانی در واقع استفاده از موسیقی و برنامه های تنظیم شده موسیقایی برای توان بخشی به تمامی بیماران جسمی و روانی می باشد و برای بازیافت، نگهداری و تقویت سلامت جسمی و روحی و عاطفی استفاده می شود. از این رو موسیقی، بعنوان یک رسانه هنری خلاق تلقی می شود.

کلمات کلیدی:

ابعاد موسیقی، موسیقی درمانی، صوت، روانشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/607325>

